

[Ib Thyregod.]

det, og således som det også efter min opfattelse er det naturlige.

Må jeg videre gøre en bemærkning til hr. Gert Petersen, der var inde på spørgsmålet om udstykningsmonopoler. Jeg forstod på hr. Gert Petersen, at heller ikke han mente, at kommunen skulle overtage al jord, men kun det, han kaldte den relevante jord. Imidlertid kan en gennemførelse, hvorefter alle parceller også af en mindre størrelse går ind under tilbudspligten, medføre, at kommunerne får et fuldstændigt udstykningsmonopol, hvilket vil gå langt ud over det, som er hensigten i hvert fald fra regeringspartierne side, men vel også ud over det, som er hr. Gert Petersens egen opfattelse.

Spørgsmålet om omgæelse ligger efter min opfattelse ligeledes klart. De eksempler, som er givet i notatet, er efter min opfattelse vejledende og klare eksempler på tilfælde, hvor der foreligger omgæelse og domstolene også må kunne tilsidesætte det; selvfølgelig kan der også forekomme andre tilfælde.

Hr. Kai Moltke nævnte et eksempel med bylandmænd, der købte gårde, men her er det klart at der foreligger et tilfælde, hvor loven om tilbudspligt finder anvendelse; her foreligger ingen problemer i forbindelse med omgæelsesbestemmelsen.

Sigsgaard: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at udvalget om kommunernes forner for afhændelse af jord afgiver betænkning inden alt for længe, inden næste folketingssamling; så synes jeg da, vi er kommet et skridt ad vejen.

Jeg stillede nogle spørgsmål til ministeren, bad ham om nærmere at begrunde, hvorfor man er standset netop ved de 6.000 m², hvorfor 3.000 m² er blevet anset for nødvendigt i Sverige, medens man her vælger 6.000 m². Jeg spurgte også, hvorfor lovforslaget var begrænset til at virke i visse bestemte områder, i byudviklingsområderne, hvorfor man ikke var gået videre. Ministeren har i svarene til udvalget kun sagt, at man anså det for uforholdsmæssigt at gå videre, og derfor har jeg bedt om en nærmere motivering, men den kom ministeren ikke med. Han sagde, at vi havde vidt forskellige udgangspunkter, at jeg var socialist, og at det jo var noget helt andet. Det er noget helt andet, men de kommunale organisationer er vel

ikke socialistiske, og de har altså henvendt sig til udvalget og spurgt, hvorfor ikke man kunne gå noget videre, og sagt, at kommunerne havde behov for, at man gik noget videre. Da de altså ikke er socialister, kunne det jo være, at der kunne gives dem et svar. Men jeg konstaterer altså, at jeg i hvert fald ikke har fået det og spørger endnu en gang, om der kan gives et uddybende svar.

Den fg. indenrigsminister (Thestrup): Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg hverken opfatter hr. Gert Petersen eller hr. Sigsgaard som hårdkogte teoretikere, men tværtimod som praktiske mennesker, man udmærket godt kan forhandle med, og som jeg meget gerne forhandler med. Men det er vel sådan, at selv om vi går ud fra hver sin side, og det gør vi — jeg står, det erkender jeg, på den modsatte side af, hvor de to herrer står, nemlig på den private ejendomsrets grund, medens de herrer står på socialismens grund — er der adskillige tilfælde, hvor vi faktisk når så vidt ad vi kan mødes og blive enige om noget. Jeg havde håbet, vi kunne blive enige netop på dette felt. Den private ejendomsret er heller ikke for mig en hellig ko i den forstand, at der ikke kan gøres indgreb imod den. Jeg erkender, at det moderne samfund kræver en række indgreb over for den private ejendomsret. Men der sker en overordentlig mængde indgreb over for den private ejendomsret gennem de såkaldte erstatningsfri reguleringer. Det er et spørgsmål, hvorom der er skrevet bindstærke værker, og som stadig er genstand for stor diskussion, stor debat såvel i juridiske kredse som i politiske kredse.

Må jeg sige om det eksempel, hr. Gert Petersen nævnte, eller rettere sagt det eksempel, som er nævnt her, om muligheden for omgæelse, hvis man sælger en række parceller under 6.000 m² til samme person, og hvor der nedenunder står, at det naturligvis er en særlig kraftig omgæelse, hvis de parceller, man udstykker, ligger lige under 6.000 m², at det er kun ét eksempel, der er nævnt her. Jeg vil også gerne svare, at principielt er salg under 6.000 m² ingen omgæelse, men jeg vil ikke bestride, at der kan foreligge tilfælde, hvor et salg, fordi det er lige under 6.000 m², kan komme til at være en omgæelse.